

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

1956 - 1957

1. ΑΙ ΕΔΡΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α) ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΕΔΡΑΙ

- 1) Α' Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.
- 2) Β' Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.
- 3) Γ' Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.
- 4) Λατινικῆς Φιλολογίας.
- 5) Βυζαντινῆς Φιλολογίας.
- 6) Μεσαιωνικῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.
- 7) Γλωσσολογίας.
- 8) Α' Φιλοσοφίας.
- 9) Β' Φιλοσοφίας.
- 10) Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας.
- 11) Παιδαγωγικῆς.
- 12) Α' Ἀρχαιολογίας.
- 13) Β' Ἀρχαιολογίας.
- 14) Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας.
- 15) Ἀρχαίας Ἱστορίας.
- 16) Βυζαντινῆς Ἱστορίας.
- 17) Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.
- 18) Ἱστορίας τῶν Μέσων καὶ Νεωτέρων Χρόνων.

Β) ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ

- 19) Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.
- 20) Λατινικῆς Φιλολογίας.
- 21) Λαογραφίας.

Γ) ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΕΔΡΑΙ ΞΕΝΩΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΩΝ

- 22) Ἀγγλικῆς Φιλολογίας καὶ Λογοτεχνίας (ἔδρα Βύρωνος).
- 23) Ἱστορίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ Ἀμερικανικῶν Γραμμάτων.
- 24) Ἀμερικανικῆς Λογοτεχνίας.
- 25) Γαλλικῆς Γλώσσης καὶ Φιλολογίας.
- 26) Γαλλικοῦ Πολιτισμοῦ.
- 27) Ἀραβικῆς Φιλολογίας.

2. ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

α) Κοσμήτωρ

- 1) ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, διὰ τὸ ἔτος 1956 - 1957.

β) Ὁμότιμοι καθηγηταὶ

- 2) ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΛΟΣ, τοῦ Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ βίου τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων (4 Μαρτίου 1924 - 2 Δεκεμβρίου 1938).
- 3) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΜΑΝΤΟΣ, τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας (9 Δεκεμβρίου 1924 - 31 Αὐγούστου 1939).
- 4) ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΥΓΕΛΣ, τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας (27 Φεβρουαρίου 1918 - 31 Αὐγούστου 1947).
- 5) ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (10 Ἰανουαρίου 1924 - 31 Αὐγούστου 1948).
- 6) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Παιδαγωγικῆς (25 Ἰουλίου 1912 - 28 Φεβρουαρίου 1946 καὶ 25 Σεπτεμβρίου 1946 - 31 Ὀκτωβρίου 1949).
- 7) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας (25 Φεβρουαρίου 1925 - 31 Αὐγούστου 1953).
- 8) ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΚΑΣΣΗΣ, τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας (1 Ἰουλίου 1920 - 31 Αὐγούστου 1954).

γ) Διατελέσαντες τακτικοὶ καθηγηταὶ

- 9) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΕΗΣ, τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (12 Ἰουνίου 1925 - 17 Ὀκτωβρίου 1946).
- 10) ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΚΡΙΑΔΗΣ, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (12 Ἀπριλίου 1939 - 18 Ὀκτωβρίου 1945).
- 11) ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΠΝΟΥΚΑΓΙΑΣ, τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας (12 Ἀπριλίου 1939 - 12 Φεβρουαρίου 1946).
- 12) ΕΥΛΟΓΙΟΣ ΚΟΥΡΙΛΑΣ, τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας (3 Ὀκτωβρίου 1942 - 30 Ἰουνίου 1945).
- 13) ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΛΛΙΑΦΑΣ, τῆς Παιδαγωγικῆς (29 Αὐγούστου 1947 - 31 Αὐγούστου 1956).

δ) Τακτικοὶ καθηγηταὶ

- 14) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, τῆς Φιλοσοφίας (Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης 9 Αὐγούστου 1926, Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν 6 Ἰουνίου 1941).
- 15) ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Φιλοσοφίας (Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης 11 Φεβρουαρίου 1933, Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν 12 Ἀπριλίου 1939).
- 16) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ, τῆς Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας (12 Ἀπριλίου 1939).
- 17) ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ, τῆς Ἀ' ἔδρας τῆς Ἀρχαιολογίας (12 Ἀπριλίου 1939).
- 18) ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ, τῆς Ἱστορίας τῶν Μέσων καὶ Νεωτέρων Χρόνων (12 Ἀπριλίου 1939).
- 19) ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας (31 Αὐγούστου 1939).
- 20) ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΜΑΤΑΚΟΣ, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης 23 Φεβρουαρίου 1940, Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν 23 Νοεμβρίου 1946).

- 21) ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ, τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας (Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης 23 Φεβρουαρίου 1940, Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν 29 Ὀκτωβρίου 1954).
- 22) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΡΑΣ, τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (16 Μαρτίου 1942).
- 23) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΥΡΒΕΡΗΣ, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης 23 Φεβρουαρίου 1940, Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν 16 Αὐγούστου 1948).
- 24) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ, τῆς Γλωσσολογίας (13 Σεπτεμβρίου 1949).
- 25) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΩΜΑΔΑΚΗΣ, τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας (15 Φεβρουαρίου 1950).
- 26) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΓΑΣ, τῆς ἐκτάκτου αὐτοτελοῦς ἑδρας τῆς Λαογραφίας (ἐκτάκτος 12 Ἰουνίου 1947, τακτικὸς 14 Ἰουλίου 1952).
- 27) ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΚΟΡΡΕΣ, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (31 Μαρτίου 1954).
- 28) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ, τῆς Β' ἑδρας τῆς Ἀρχαιολογίας (16 Ἀπριλίου 1956).

ε) Τακτικοὶ καθηγηταὶ τιμῆς ἔνεκα
(ἄρθρ. 9 Α.Ν. 921/1937)

- 29) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ, τῆς Ἀρχαιολογίας (29 Σεπτεμβρίου 1954).

ς) Τακτικοὶ καθηγηταὶ ξένων Φιλολογιῶν

- 30) BERNARD BLACKSTONE, τῆς ἑδρας Βύρωνος Ἀγγλικῆς Φιλολογίας καὶ Λογοτεχνίας (7 Ὀκτωβρίου 1952).
- 31) HASSAN AOUN, τῆς Ἀραβικῆς Φιλολογίας (10 Μαΐου 1954).
- 32) MARIUS FRANÇOIS GUYARD, τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης καὶ Φιλολογίας (2 Σεπτεμβρίου 1955).
- 33) FRANÇOIS PRUNER, τοῦ Γαλλικοῦ Πολιτισμοῦ (2 Σεπτεμβρίου 1955).
- 34) HENRY BAMFORD PARKES, τῆς Ἱστορίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν Ἀμερικανικῶν Γραμμάτων (διὰ τὸ ἔτος 1956 - 1957).
- 35) JAMES NATHAN TIDWELL, τῆς Ἀμερικανικῆς Λογοτεχνίας (διὰ τὸ ἔτος 1956 - 1957).

ξ) Ἐντεταλμένοι ὑφηγηταὶ

- 36) ΛΟΥΪΖΟΣ ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ, τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας (τοῦ τμήματος Ἀγγλικῶν Σπουδῶν).
- 37) ΘΗΣΕΥΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΤΟΣ, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (τῶν τμημάτων Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν Σπουδῶν).
- 38) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας (τοῦ Α' καὶ Β' ἔτους τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς).
- 39) ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΛΑΚΙΔΗΣ, τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας (τοῦ τμήματος Γαλλικῶν Σπουδῶν).

η) Βοηθοὶ καθηγηταὶ ξένων Φιλολογιῶν

- 40) PIERRE BURNEY, τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης καὶ Φιλολογίας (6 Σεπτεμβρίου 1955).
- 41) ÉTIENNE THUAN, τοῦ Γαλλικοῦ Πολιτισμοῦ (6 Σεπτεμβρίου 1955).
- 42) JAMES ALATIS, τῆς Ἱστορίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν Ἀμερικανικῶν Γραμμάτων (14 Ἰανουαρίου 1956).
- 43) ΜΑΡΙΑ ΒΑΗΣΙΔΟΥ, τῆς ἑδρας Βύρωνος Ἀγγλικῆς Φιλολογίας καὶ Λογοτεχνίας.

θ) Υφηγηται

- 44) ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΑΣ, τής Φιλοσοφίας (29 Μαΐου 1948).
- 45) ΛΟΥΙΖΟΣ ΛΟΥΪΖΙΑΝΣ, τής Λατινικής Φιλολογίας (1 Σεπτεμβρίου 1950).
- 46) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, τής Φιλοσοφίας (12 Σεπτεμβρίου 1950).
- 47) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ, του Βυζαντινού Δημοσίου και Ίδιωτικού Βίου και Πολιτισμού (9 Μαΐου 1952).
- 48) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΙΜΠΑΣ, τής Αρχαίας Έλληνικής Φιλολογίας (1 'Ιουλίου 1952).
- 49) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΕΛΑΝΙΤΗΣ, τής Παιδαγωγικής (2 'Ιουνίου 1954).
- 50) ΘΗΣΕΥΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΤΟΣ, τής Αρχαίας Έλληνικής Φιλολογίας (30 'Απριλίου 1955).
- 51) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΗΑΙΟΠΟΥΛΟΣ, τής Λατινικής Φιλολογίας (2 Σεπτεμβρίου 1955).
- 52) ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΛΑΚΑΙΔΗΣ, τής Λατινικής Φιλολογίας (2 Σεπτεμβρίου 1955).
- 53) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ, τής Αρχαίας Ιστορίας (7 'Ιουνίου 1956).

3. ΤΟ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

α) *Ἐπιμεληταὶ*

- 1) ΜΑΡΙΑ ΚΙΣΣΑΒΟΥ, τοῦ Ἐργαστηρίου Πειραματικῆς Ψυχολογίας (9 Ἰουνίου 1931).
- 2) ΦΩΤΕΙΝΗ ΨΑΛΛΙΔΑ, τοῦ Ἐργαστηρίου Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς (10 Ὀκτωβρίου 1949).

β) *Βοηθοὶ Σπουδαστηρίων καὶ Ἐργαστηρίων*

- 3) ΑΝΝΑ ΓΚΑΡΜΑΤΗ - ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ, τοῦ Ἐργαστηρίου Πειραματικῆς Ψυχολογίας (20 Μαΐου 1931).
- 4) ΑΝΤΩΝΙΑ ΤΣΙΓΚΡΗ - ΠΕΝΤΕΑ, τοῦ Ἱστορικοῦ Σπουδαστηρίου (3 Μαΐου 1941).
- 5) ΣΟΦΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ, τοῦ Ἐργαστηρίου Πειραματικῆς Ψυχολογίας (15 Φεβρουαρίου 1942 - 29 Σεπτεμβρίου 1948 καὶ 26 Μαΐου 1951).
- 6) ΜΑΡΙΑ ΤΕΝΕΖΑΚΗ, τοῦ Ἐργαστηρίου Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς (2 Αὐγούστου 1947).
- 7) ΕΛΕΝΗ ΧΑΝΤΖΟΥ - ΜΕΡΤΑΝΗ, τοῦ Φιλολογικοῦ Σπουδαστηρίου (5 Σεπτεμβρίου 1949).
- 8) ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΜΠΑΡΛΑ, τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Σπουδαστηρίου (22 Δεκεμβρίου 1950).
- 9) ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ, τοῦ Σπουδαστηρίου Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας (21 Μαρτίου 1951).
- 10) ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΛΙΚΟΥΤΗ, τοῦ Σπουδαστηρίου Γλωσσολογίας (24 Μαρτίου 1951).
- 11) ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ, τοῦ Ἐργαστηρίου Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς (28 Νοεμβρίου 1955).

γ) *Βοηθοὶ ἐδρῶν*

- 12) ΑΓΝΗ ΠΙΕΡΡΟΜΠΟΝΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, τῆς Α' ἑδρας τῆς Ἀρχαιολογίας (30 Ὀκτωβρίου 1942).
- 13) ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΘΕΜΕΛΗ, τῆς ἑδρας τῆς Ἱστορίας τῶν Μέσων καὶ Νεωτέρων Χρόνων (4 Ὀκτωβρίου 1955).
- 14) ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΡΓΑΚΟΥ, τῆς Δ' ἑδρας τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (25 Μαΐου 1956).
- 15) ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, τῆς Α' ἑδρας τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (1 Ἀπριλίου 1957).

δ) *Ἐντακτοὶ βοηθοὶ διὰ τὸ ἔτος 1956 - 1957*

- 16) ΣΟΦΙΑ ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, τοῦ Φιλολογικοῦ Σπουδαστηρίου.
- 17) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΝΤΑΚΟΣ, τοῦ Σπουδαστηρίου Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας.
- 18) ΕΙΡΗΝΗ ΠΟΛΥΚΡΕΤΗ, τοῦ Σπουδαστηρίου Γλωσσολογίας.
- 19) ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΖΩΗΣ, τοῦ Φιλοσοφικοῦ Σπουδαστηρίου.
- 20) ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΤΕΛΙΔΟΥ, τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Σπουδαστηρίου.
- 21) ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΡΑΛΛΗ, τοῦ Ἱστορικοῦ Σπουδαστηρίου.
- 22) ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ - ΝΟΥΑΡΟΣ, τοῦ Ἐργαστηρίου Πειραματικῆς Ψυχολογίας.

4. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α) ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΑ

1. Φιλολογικόν

(Κεντρικόν κτήριο Πανεπιστημίου — τηλ. 33-459)

Διευθυντής: δ τακτικός καθηγητής ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΜΑΤΑΚΟΣ.

Βοηθός: Ἐλένη Χάντζου - Μερτάνη.

Ἐκτακτος βοηθός: Σοφία Λιανοπούλου.

Βοηθοί ἑδρών: Βασιλική Καργάκου, Ἀνάργυρος Ἀναστασίου.

Κλητήρ: Γεώργιος Βουτσίνος.

2. Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας

(Ὁδὸς Μασσαλίας 4 — τηλ. 610-502)

Διευθυντής: δ τακτικός καθηγητής ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΡΑΣ.

Βοηθός: Γλυκερία Πρωτοπαπᾶ.

Ἐκτακτος βοηθός: Νικόλαος Κοντάκος.

3. Γλωσσολογίας

(Ὁδὸς Σόλωνος 57 — τηλ. 610-117)

Διευθυντής: δ τακτικός καθηγητής ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ.

Βοηθός: Ἀγγελικὴ Μαλικούτη.

Ἐκτακτος βοηθός: Εἰρήνη Πολυκρέτη.

4. Φιλοσοφικόν

(Ὁδὸς Σόλωνος 57 — τηλ. 610-143)

Διευθυντής: δ τακτικός καθηγητής ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκτακτος βοηθός: Ἀντώνιος Ζώης.

Κλητήρ: Ἰωάννης Κολοβός.

5. Ἱστορικόν

(Ὁδὸς Μασσαλίας 4 — τηλ. 610-502)

Διευθυντής: δ τακτικός καθηγητής ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ.

Βοηθός: Ἀντωνία Τσίγκρη - Πεντέα.

Ἐκτακτος βοηθός: Εἰρήνη Πάρδαλη.

Βοηθός ἑδρας: Δέσποινα Θεμελῆ.

Κλητήρ: Εὐστράτιος Μουνδρέας.

Β) ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

6. Πειραματικῆς Ψυχολογίας

(Ὁδὸς Σόλωνος 57 — τηλ. 610-033)

Διευθυντής: δ τακτικός καθηγητής ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

Ἐπιμελητής: Μαρία Κισάβου.

Βοηθοί: Ἄννα Γκαρμάτη - Θεοδωροπούλου, Σοφία Παρασκευᾶ.

Ἐκτακτος βοηθός: Ἀνδρέας Μιχαηλίδης - Νουάρος.

Κλητήρ: Χαράλαμπος Μπαράδακης.

7. Πειραματικής Παιδαγωγικής
(*Ὁδὸς Σκουφᾶ 24 — τηλ. 610-727*)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

*Επιμελητής: Φωτεινὴ Ψαλλίδα.

Βοηθοί: Μαρία Τενεζάκη, Ἰωάννης Μαρχαντώνης.

Κλητὴρ: Ἀναστάσιος Κέντρος.

Γ) ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΑ

8. Ἀρχαιολογίας
(*Ὁδὸς Σόλωνος 57 — τηλ. 611-944*)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ.

Βοηθός: Χαρίκλεια Μπάφα.

*Εκτακτος βοηθός: Μαρία Παντελίδου.

Βοηθὸς ἐδρας: Ἀγνή Πιερομπότη - Οἰκονόμου.

Δ) ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

9. Παράρτημα Διδακτικῶν Συλλογῶν Ἀρχαιολογίας
(*Ὁδὸς Σόλωνος 57*)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

10. Βιβλιοθήκη Ἑνῶν Φιλολογιῶν
(*Πανεπιστημιακὴ Δέσχη — ὁδὸς Ἰπποκράτους 15 — τηλ. 614-504*)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΡΑΣ.

5. ΥΦΗΓΗΤΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1957-1958

- 1) *Μερεντίτης Κωνσταντίνος*, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας. Διατριβή: Ὁ (διφυῆς) συντακτικὸς χαρακτὴρ τῶν συνδέσμων (ἴνα) καὶ (ὥστε). (Συντακτικὴ καὶ φιλολογικὴ διασάφησης χωρίων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γραμματείας). Εἰσηγητής: Στυλιανὸς Κορρὲς — 28 Μαρτίου 1958.

6. ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ ΑΝΑΓΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1957-1958

- 1) *Lebel Maurice*, Διατριβή: Περὶ τῶν εἰκόνων ἐν τῇ ποιήσει τοῦ Σοφοκλέους. Εἰσηγητής: Στυλιανὸς Κορρὲς. — Βαθμός: Ἀριστα. — Ἀναγόμενους: 14 Ἰουνίου 1957.
- 2) *Κωνσταντίνου Ἰωάννα*, Διατριβή: Ρυθμὸς κινήσεων καὶ λοχαί στάσεις εἰς τὴν ἀρχαιότεραν ἑλληνικὴν πλαστικὴν. Εἰσηγητής: Σπυρίδων Μαρινάτος. — Βαθμός: Ἀριστα. — Ἀναγόμενους: 5 Μαΐου 1958.
- 3) *Βερδελῆς Νικόλαος*, Διατριβή: Ὁ πρωτογεωμετρικὸς ρυθμὸς τῆς Θεσσαλίας. — Εἰσηγητής: Σπυρίδων Μαρινάτος. — Βαθμός: Ἀριστα. — Ἀναγόμενους: 5 Μαΐου 1958.
- 4) *Καρμύρης Νικόλαος*, Διατριβή: Τὸ φιλολογικὸν πρόβλημα τῶν ποιμαντικῶν ἐπιστολῶν. Εἰσηγητής: Στυλιανὸς Κορρὲς. — Βαθμός: Ἀριστα. — Ἀναγόμενους: 9 Ἰουνίου 1958.
- 5) *Κοντῆς Ἰωάννης*, Διατριβή: Τὸ ἱερὸν τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὸν Δ' π.Χ. αἰῶνα. Εἰσηγητής: Νικόλαος Κοντολέων. — Βαθμός: Ἀριστα. — Ἀναγόμενους: 9 Ἰουνίου 1958.
- 6) *Κούκου Ἑλένη*, Διατριβή: Ὁ Καποδίστριας καὶ ἡ παιδεία 1803-1822. Α' Ἡ φιλόμουσος Ἑταιρεία τῆς Βιέννης. Εἰσηγητής: Ἀπόστολος Δασκαλάκης. — Βαθμός: Ἀριστα. — Ἀναγόμενους: 9 Ἰουνίου 1958.
- 7) *Πιπινέλη-Ποταμιάνου Ἄννα*, Διατριβή: Τὰ αἶτια τῆς ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς. Εἰσηγητής: Γεώργιος Σακελλαρίου. — Βαθμός: Ἀριστα. — Ἀναγόμενους: 9 Ἰουνίου 1958.

7. ΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1957-1958 ΥΠΟΤΡΟΦΟΙ ΤΟΥ Ι.Κ.Υ.

Α) ΠΡΩΤΟΕΤΕΙΣ

α) Φιλοσοφικής Σχολής

1. Κουτρούμπας Δημήτριος
2. Σπυρόπουλος Γεώργιος
3. Χρυσάφης Γεράσιμος
4. Παπαχριστοδούλου 'Ιωάννης
5. Λαμπρινουδάκης Βασίλειος
6. Κωνσταντόπουλος Κωνσταντίνος
7. Κωνσταντόπουλος Γεώργιος
8. Νικολαΐδης Παναγιώτης
9. Μιχαήλ Χρίστος
10. Νάκος Χρίστος
11. 'Ανδρέου Εὐάγγελος
12. 'Αστουρακάκης 'Εμμανουήλ
13. Φωτεινός Κωνσταντίνος
14. Μπαμπινιώτης Γεώργιος
15. Κουρταλίδης 'Αθανάσιος
16. Δρουκόπουλος 'Αρης
17. Μαλακασιώτης Δημήτριος
18. Κωτσαδάμ 'Ιωάννης
19. Λουκιανός Νικόλαος
20. Λιανόπουλος Βασίλειος
21. Πλουμίδης Γεώργιος
22. Θεοφανοπούλου Δήμητρα
23. Μπατσούλη 'Αναστασία
24. Χατζηπανηγύρη Μαργαρίτα

25. Παπαδημητροπούλου Στυλιανή
26. Πολλάτου Γεωργία
27. Μπάιλα Εὐτυχία
28. Μαργαριτοπούλου Κωνσταντία
29. Ρουμελιώτου Μαρία
30. Φραγκούλη 'Αργυρώ
31. Ματθαίου Μαρία - Εὐμορφία

β) Τμήματος 'Αγγλικῶν Σπουδῶν

1. Κοτροκόης Παναγιώτης
2. Κατσάνης Γεώργιος
3. Βρετοῦ Μαρία
4. Παναρέτου Εὐαγγελία

γ) Τμήματος Γαλλικῶν Σπουδῶν

1. Τσαγκᾶς Νικόλαος
2. Τριανταφύλλου Στέφανος
3. Φλώρου Μαργαρίτα
4. Χαραλάμπους Δωροθέα

Οικονομική ἐνίσχυσις

1. 'Ηλιάκη Νίκη, Τ.Α.Σ. Β' ἔτος
2. Παγωνάρη Περσεφόνη, Τ.Α.Σ. Β' ἔτος
3. Βάλβη Λουκία, Φιλοσοφικῆς Γ' ἔτος
4. Παπαγεωργίου 'Ελισάβετ, Τ.Γ.Σ. Γ' ἔτος

Β) ΔΕΥΤΕΡΟΕΤΕΙΣ

α) Φιλοσοφικής Σχολής

1. 'Αλεξάκης 'Απόστολος
2. 'Αποστολόπουλος 'Ιωάννης
3. 'Αθανασόπουλος Κωνσταντίνος
4. 'Αρχοντάκης Δημήτριος
5. Βερτσέτης 'Αθανάσιος
6. Γδοντέλης Εὐάγγελος
7. Γεωργιάδης 'Αθανάσιος
8. Γεωργακάκος Γεώργιος
9. Γιανναροπούλου 'Ιωάννα
10. Γούναρη 'Ελπίς
11. Κουρίνος 'Εμμανουήλ
12. Κρεβετζάκη Μαρίνα
13. Λάμπρου Δημήτριος
14. Λουκάκη 'Αντιγόνη

15. Μανᾶκης Κωνσταντίνος
16. Μαυροειδής Γεράσιμος - Φανούριος
17. Μαρτίνου Παναγιώτα
18. Μαργακοῦ Εὐαγγελία
19. Ντούλας Χαρίλαος
20. Οικονόμου Σοφία
21. Πρασούλης 'Αλέξανδρος
22. Πάγκαλος Δημήτριος
23. Πανίτσας Παναγιώτης
24. Πάστη Μαρία
25. Σακελλαριάδης Γεώργιος
26. Σκουτερόπουλος Νικόλαος
27. Τολουμάκος 'Ιωάννης
28. Τριάντος Γεώργιος

β) Τμήματος Ἀγγλικῶν Σπουδῶν

1. Ἰωαννίδου Χρυσάνθη
2. Σταυρινούδης Παντελῆς

γ) Τμήματος Γαλλικῶν Σπουδῶν

1. Μενεγάκη Μαρία
2. Τσαρλαμπά Ζωή

Γ) ΤΡΙΤΟΕΤΕΙΣ

α) Φιλοσοφικῆς Σχολῆς

1. Βουδούρης Κωνσταντῖνος
2. Γιαϊτζή Εὐφροσύνη
3. Γλύκα Ειρήνη
4. Ἐργολάβος Σπυρίδων
5. Ζαχαρίου Νίκη
6. Ἰωνᾶ Μαριάννα
7. Κωσταράς Γρηγόριος
8. Κοκκόσης Παναγιώτης
9. Κόντος Ἀλέξανδρος
10. Κούτρας Δημήτριος
11. Κατσιμάνης Κυριάκος
12. Κοντέση Ἰωάννα
13. Μαλαβάρης Νικόλαος
14. Μικρογιαννάκης Ἐμμανουήλ
15. Ματσούκας Ἀθανάσιος
16. Παρτσάλης Ματθαῖος
17. Πανηγύρης Κρίτων
18. Παπακωνσταντῖνου Κυβέλη
19. Ραγκούσης Νικόλαος
20. Στέφος Ἀναστάσιος
21. Σταμουλακάτου Βασιλική
22. Χωραφᾶς Εὐστράτιος
23. Χαϊκάλη Ἰουλία

β) Τμήματος Ἀγγλικῶν Σπουδῶν

1. Βακαλιάρου Φωτεινὴ
2. Πανηγυράκης Ἀνδρέας

Δ) ΤΕΤΑΡΤΟΕΤΕΙΣ

α) Φιλοσοφικῆς Σχολῆς

1. Δρόσος Ἰωάννης
2. Δρακόπουλος Φώτιος
3. Ζήσης Θωμᾶς
4. Καλλέργης Ἡρακλῆς
5. Κουκουλῆς Ἰωάννης
6. Κατσάνος Χαρίλαος
7. Κεχαγιόγλου Αἰκατερίνη
8. Μαρκῆς Δημήτριος
9. Μπρατσιώτου Φωτεινὴ
10. Παπαδόπουλος Θωμᾶς
11. Παπακωνσταντῖνου Θεόδωρος
12. Παπούλια Παναγιώτα
13. Πετροπουλέας Κυριάκος
14. Ρήγας Νικόλαος
15. Ράλλη Ἀγγελικὴ
16. Σακελλαρίου Ἀντώνιος
17. Σχίζας Ἡλίας
18. Σταματάκου Χαρίκλεια
19. Τσερεγκούνη Παρασκευὴ
20. Καρύδη Ἑλένη
21. Κρεμμύδας Βασίλειος
22. Σοφιανὸς Δημήτριος

β) Τμήματος Ἀγγλικῶν Σπουδῶν

1. Λιβανοῦ Αἰκατερίνη
2. Ξάνθου Θεολογία

Οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις

1. Πασαντωνοπούλου Μαρία, Τ.Α.Σ. Γ' ἔτος
2. Καρακώστας Σταῦρος, Τ.Α.Σ. Δ' ἔτος

8. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

1. ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1957 - 1958

α) Φιλοσοφική Σχολή

Ἐξετασθέντες (ἄρρ. 624, θήλ. 917)	1541
Ἐπιτυχόντες (ἄρρ. 144, θήλ. 163)	307

β) Τμήμα Ἀγγλικῶν Σπουδῶν

Ἐξετασθέντες (ἄρρ. 14, θήλ. 82)	96
Ἐπιτυχόντες (ἄρρ. 3, θήλ. 32)	35

γ) Τμήμα Γαλλικῶν Σπουδῶν

Ἐξετασθέντες (ἄρρ. 12, θήλ. 73)	85
Ἐπιτυχόντες (ἄρρ. 4, θήλ. 26)	30

2. ΕΓΓΡΑΦΕΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1957 - 1958

α) Φιλοσοφική Σχολή

Ἐνεγράφησαν (ἄρρ. 148, θήλ. 219)	367
Ἀνενέωσαν ἔγγραφὴν: Ἔτος Β' (ἄρρ. 147, θήλ. 175)	322
Ἔτος Γ' (ἄρρ. 146, θήλ. 196)	342
Ἔτος Δ' (ἄρρ. 58, θήλ. 92)	150
	1181
Φοιτῆται παλαιότερων ἐτῶν	308
Σύνολον	1489

β) Τμήμα Ἀγγλικῶν Σπουδῶν

Ἐνεγράφησαν (ἄρρ. 6, θήλ. 29)	35
Ἀνενέωσαν ἔγγραφὴν: Ἔτος Β' (ἄρρ. 2, θήλ. 12)	14
Ἔτος Γ' (ἄρρ. 4, θήλ. 18)	22
Ἔτος Δ' (ἄρρ. 5, θήλ. 28)	33
Σύνολον	104

γ) Τμήμα Γαλλικῶν Σπουδῶν

Ἐνεγράφησαν (θήλ. 34)	34
Ἀνενέωσαν ἔγγραφὴν: Ἔτος Β' (θήλ. 19)	19
Σύνολον	53

3. ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1956 - 1957

α) Φιλολογικὸν καὶ Φιλοσοφικὸν Τμήμα (ἄρρ. 45, θήλ. 79)	124
β) Ἱστορικὸν καὶ Ἀρχαιολογικὸν Τμήμα (ἄρρ. 9, θήλ. 20)	29
γ) Τμήμα Ἀγγλικῶν Σπουδῶν (ἄρρ. 2, θήλ. 10)	12
Σύνολον	165

9. ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1957 - 1958

Καταληφθέντες υπό τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ἀποχωροῦσι τῆς ἐνεργοῦ διδασκαλίας τὴν 31^{ην} Αὐγούστου 1958 οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ κ. Γεώργιος Σακελλαρίου τῆς Φιλοσοφίας καὶ κ. Ἀναστάσιος Ὁρλάνδος τῆς Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας. Ἡ Σχολὴ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 31^{ης} Μαρτίου 1958 ἐξέφρασεν εὐχὴν ὅπως δοθῇ διετής παράτασις διδασκαλίας εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀποχωροῦντας καθηγητάς.

Διὰ Διατάγματος τῆς 7^{ης} Μαΐου 1958 διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἀπὸ 22^{ας} Μαρτίου 1957 (Ἐφημερίς Κυβερνήσεως, Παράρτημα, φύλλ. 36) προκηρυχθείσης ἔδρας τῆς Παιδαγωγικῆς ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σπετσιέρης. Διὰ Διατάγματος τῆς 17^{ης} Ἀπριλίου 1958 διωρίσθη ἔκτακτος καθηγητὴς ἐπὶ τριετὶ θητεία τῆς ἀπὸ 22^{ας} Φεβρουαρίου 1955 (Ἐφημερίς Κυβερνήσεως, Παράρτημα, φύλλ. 26) προκηρυχθείσης ἔδρας τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας ὁ κ. Παναγιώτης Πατριαρχέας.

Τὴν 9^{ην} Φεβρουαρίου 1958 ὁργανώθη ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἐν τῷ ἱερῷ πανεπιστημιακῷ ναῷ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (Καπνικαρέας) μνημόσυνον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ εὐεργέτου αὐτῆς ἀειμνήστου Νικολάου Βλάχου, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου, ὁ κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Γλωσσολογίας κ. Γεώργιος Κουρμούλης ἐξεφώνησεν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, με θέμα: « Ἡ μάχη τῆς Κρήτης ὡς ἐπίλογος τοῦ Ἀλβανικοῦ ἔπους », κατὰ δὲ τὴν ἐπίσημον τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25^{ης} Μαρτίου ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῶν Μέσων καὶ Νεωτέρων Χρόνων κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκης ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, με θέμα: « Ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας ».

Διὰ Διατάγματος τῆς 9^{ης} Φεβρουαρίου 1958 (Ἐφημερίς Κυβερνήσεως, τευχὸς Πρῶτον, ἀριθ. 24) ἰδρύθη παρὰ τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἔδρα τῆς Ἱταλικῆς Γλώσσης καὶ Φιλολογίας.

Κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς διὰ τὸ ἔτος 1958-1959 ἐξελέγη ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας κ. Νικόλαος Τωμαδάκης.

Ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Βιβλιοθήκης Ξένων Φιλολογιῶν τακτικοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Θ. Ζώρα συνεπληρώθη ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν τμημάτων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἰταλικῆς καὶ Γερμανικῆς Φιλολογίας.

Τὴν 10^{ην} Φεβρουαρίου 1958 ἐξεφώνησε τὸν ἐναρκτήριον λόγον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης καὶ Φιλολογίας κ. Maurice Descotes, μὲ θέμα : « L'itinéraire grec de Chateaubriand ».

Κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1958 μετέβη εἰς Γερμανίαν ὁ καθηγητὴς κ. Σπ. Μαρινάτος, ὅπως δώσῃ σειρὰν ὁμιλιῶν, κατόπιν προσκλήσεως Πανεπιστημίων καὶ Ἰνστιτούτων. Τὰ θέματα περιστράφησαν περὶ τὰς μεταπολεμικὰς προόδους τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐρευνῆς ἐν Ἑλλάδι. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀνωτέρω ἐπιστημονικῶν κέντρων ἐζήτησαν ὁμιλίας περὶ τῶν προβλημάτων τῶν ἀνασκαφῶν Πύλου καὶ περὶ τῶν θολωτῶν τάφων τῆς αὐτῆς περιοχῆς. Τινὰ ὅμως ἐνδιεφέρθησαν περὶ τῆς μεταπολεμικῆς ἐρευνῆς ἐν Κρήτῃ καὶ περὶ τῶν νεωτέρων ἐρευνῶν ἐν τῷ Ἰδαίῳ Ἄντρῳ. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ἐπρόκειτο κυριώτατα περὶ ἀνασκαφῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τῶν Ἀθηνῶν.

Αἱ ὁμιλίας ἐγένοντο κατὰ τὴν ἑξῆς σειρὰν : Ἰανουαρίου 8, Πανεπιστήμιον Φραϊβούργου. Ἰανουαρίου 9, Πανεπιστήμιον Τυβίγγης. Ἰανουαρίου 10, Πανεπιστήμιον τοῦ Σάαρ ἐν Σααρβρούκεν. Ἰανουαρίου 11, Πανεπιστήμιον Ἀϊδελβέργης. Ἰανουαρίου 13, Ρωμαϊκὸν-Γερμανικὸν Ἰδρυμα τῆς Φραγκφούρτης (παράρτημα τοῦ Γερμ. Ἀρχαιολ. Ἰνστιτούτου). Ἰανουαρίου 14, Πανεπιστήμιον Μαρβούργου. Ἰανουαρίου 15, Πανεπιστήμιον Μύνστερ. Ἰανουαρίου 16, Ἐν μάθημα ἐκτὸς προγράμματος ἐν τῷ αὐτῷ Πανεπιστημίῳ. Ἰανουαρίου 17, Μουσεῖον τοῦ Kassel ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἐκλέκτορος τοῦ Ἑσσε. Ἰανουαρίου 20, Πανεπιστήμιον Βόννης. Ἰανουαρίου 21, Πανεπιστήμιον Ἀμβούργου. Ἰανουαρίου 22, Πολυτεχνεῖον Ἀννοβέρου. Ἰανουαρίου 23, Πανεπιστήμιον Γοττίγγης. Ἰανουαρίου 27, Ἀρχαιολογικὸν Ἰνστιτούτον τοῦ Βερολίνου.

Εἰς πολλὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω κέντρων, κατὰ τοὺς αὐτόθι κανονισμοὺς, τὰς ὁμιλίας ἐπηκολούθησαν συζητήσεις περὶ συναφῶν ἐπιστημονικῶν θεμάτων. Παντοῦ ἐπρολόγισαν οἱ ἀρμόδιοι καθηγηταὶ τῆς ἀρχαιολογίας ἢ διευθυνταὶ τῶν Ἰνστιτούτων. Εἰς τὴν Βόννην, τὴν Τυβίγγην καὶ τὸ Ἀννόβερον παρέστησαν καὶ οἱ πρυτάνεις τῶν ἀνωτάτων αὐτόθι Ἰδρυμάτων. Παντοῦ ἐπηκολούθησαν μικραὶ ἢ μέζονες δεξιώσεις, εἰς πολλὰς δ' ἐκ τούτων συμμετέσχον

καὶ Ἑλληνες φοιτηταὶ τῶν κατὰ τόπους ἰδρυμάτων, προσδοθέντος θερμοῦ τόνου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλληνικῶν κλασσικῶν σπουδῶν. Ἐν Βόννῃ παρηκολούθησαν τὴν ὁμιλίαν καὶ τὰς σχετικὰς δεξιώσεις αἱ ἐπίσημοι ἀρχαὶ τῆς αὐτοῦθι Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1957 - 1958 ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Γεώργιος Θ. Ζώρας ἐδίδαξε κανονικῶς καὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Νεοελληνικῆς Γλώσσης καὶ Λογοτεχνίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν διδασκάλων (λεκτῶρων) κ.κ. Ἰω. Κουδούνῃ καὶ Ἀθανασίῳ Κομίνῃ. Παρὰ τῷ αὐτῷ Πανεπιστημίῳ ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις Ἰνστιτούτου Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας.

Οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Ἀπ. Β. Δασκαλάκης καὶ Δ. Α. Ζακυθινὸς ἀντεπροσώπευσαν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ὁργανωθεῖσαν διάσκεψιν μεταρρυθμίσεως τῶν ἐγχειριδίων τῆς Ἱστορίας ἐν Σεβενίγκιν τῆς Ὁλλανδίας κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1957.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπ. Β. Δασκαλάκης κατόπιν προσκλήσεως ἔκαμε διαλέξεις ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Λέϋντιν καὶ Ἀμστερνταμ τῆς Ὁλλανδίας κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1957 καὶ ἐν Πατέρμφ τῆς Ἰταλίας κατὰ Μάρτιον τοῦ 1958.

Ὁ καθηγητὴς κ. Δ. Α. Ζακυθινὸς μετέσχε συνεδρίας τῆς παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Εὐρώπης ἐδρευούσης διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις προΐσταται τῶν διασκέψεων διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐγχειριδίων τῆς Ἱστορίας (Μάρτιος 1958).

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Κωνστ. Ι. Βουρβέρης προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ὡς φιλοξενούμενος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κιέλου πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος « Ἀρχαία Ἑλλὰς καὶ νεοελληνικὸν παρὸν » κατὰ Ἰούλιον 1958. Ὡσαύτως προσεκλήθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Γερμανῶν φιλολόγων καὶ τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Συνδέσμου τοῦ Βερολίνου διὰ διαλέξεις κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1958 ἐπὶ τῆς συγχρόνου μορφῆς τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ προβλήματος εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὁ αὐτὸς καθηγητὴς ὥρίσθη ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς τὸ 9ον διεθνὲς παπυρολογικὸν συνέδριον τοῦ Ὁσλο (19 - 23 Αὐγούστου 1958) καὶ εἰς τὸ 6ον συνέδριον κλασσικῶν σπουδῶν τῆς Γαλλικῆς « Association G. Budé » ἐν Λυῶνι (8 - 13 Σεπτεμβρίου 1958).

Ὁ κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Κουρμούλης ἐπεσκέφθη, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ρουμανικοῦ Ἰνστιτούτου ἐπὶ τῶν Πνευματικῶν Σχέσεων, τὴν

Ρουμανίαν ἀπὸ 13ης μέχρι 27ης Μαΐου ἐ.ἔ. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς αὐτοῦ παραμονῆς τοῦ δ' κ. Κουρμούλης ἐπεσκέφθη διάφορα Πανεπιστήμια καὶ ἄλλα ἐπιστημονικὰ κέντρα καὶ ἐδημιούργησε προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ἐπιστημονικῶν δημοσιευμάτων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν ἐν Βουκουρεστίῳ νὰ δώσῃ δύο διαλέξεις μίαν εἰς τὸ Γλωσσολογικὸν καὶ ἑτέραν εἰς τὸ Ἱστορικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ν. Κοντολέων ἀπὸ 12ης Μαΐου μέχρι 5ης Ἰουνίου παρέμεινεν εἰς Γερμανίαν ὡς προσκεκλημένος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου, ἔνθα ὠμίλησε περὶ τῶν « νέων εὐρημάτων ἐκ τῆς Τήνου » καὶ μετέσχε τῶν ἐν τοῖς φροντιστηρίοις τῶν καθηγητῶν κ.κ. E. Homann - Wedehinz καὶ U. Jantzen ἐργασιῶν. Τὴν αὐτὴν διᾶλειν ἐπανάλαβε κατόπιν προσκλήσεως εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Μαρβούργου καὶ τοῦ Κιέλου. Τὸ ταξίδιον ἐνίσχυσε κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 24ης Μαρτίου 1958 ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως ὅπως ἀνατεθῇ ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτηρίδος τῆς Σχολῆς καὶ διὰ τὴν προσεχῆ πενταετίαν εἰς τὸν μέχρι τοῦδε διευθυντὴν αὐτῆς κ. Γ. Θ. Ζώραν.

Τὴν 21ην Ἀπριλίου 1958 ἐγένετο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἡ τελετὴ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ κ. Ἰωσήφ Φερδινάνδου De Waele, καθηγητοῦ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας καὶ τῆς κλασσικῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Nijmegen τῆς Ὁλλανδίας καὶ τοῦ κ. Γουλιέλμου Thiele, καθηγητοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ La Plata (τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας) ὡς ἐπιτίμων διδασκόντων τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Μετὰ εἰσήγησιν τοῦ κοσμήτορος τῆς Σχολῆς κ. Γ. Κουρμούλη, ὠμίλησαν περὶ τοῦ ἔργου τῶν τιμωμένων οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Κ. Βουρβέρης καὶ Στ. Κορρές, ἐξεφώνησαν δὲ σχετικοὺς λόγους οἱ νέοι ἐπίτιμοι διδάκτορες.

Κληθέντες ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ὠμίλησαν ἐν τῷ Ἀμφιθεάτρῳ αὐτῆς τὴν 1ην Ἀπριλίου 1958 ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ ἐπίτιμος καθηγητὴς τῆς Σορβόννης καὶ τοῦ Κολλεγίου τῆς Γαλλίας κ. André Piganiol, μὲ θέμα: « Les problèmes du cadastre Romain », τὴν δὲ 22αν Ἀπριλίου 1958 ἡ καθηγήτρια τῆς Γαλλικῆς Λογοτεχνίας τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων καὶ διευθύντρια τοῦ Ἀνωτάτου Διδασκαλείου τῶν Σεβρῶν κ. M. J. Durrig, μὲ θέμα: « La vieillesse de Chateaubriand ».

Διωρίσθησαν ἔκτακτοι βοηθοὶ διὰ τὸ ἔτος 1958-1959 οἱ ἑξῆς: Σοφία Λιανοπούλου καὶ Εὐδοκία Κουντούρη τοῦ Φιλολογικοῦ Σπουδαστηρίου, Κωνσταντῖνος Γανωτῆς τοῦ Σπουδαστηρίου Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας, Εἰρήνη Πολυκρέτη τοῦ Σπουδαστηρίου Γλωσσολογίας, Δημήτριος Παπαμαλάμης τοῦ Φιλοσοφικοῦ Σπουδαστηρίου, Μαρία Παντελίδου τοῦ Σπουδαστηρίου καὶ Μουσείου Κλασσικῆς Ἀρχαιολογίας, Εἰρήνη Πάρδαλη τοῦ Ἱστορικοῦ Σπουδαστηρίου καὶ Ἀγνὴ Βασιλικοπούλου τῆς ἑδρας Βυζαντινῆς Φιλολογίας.

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1958 ἀπεφάσισεν, ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ ἀειμνήτου καθηγητοῦ Γαργίκα μελέτης: «Ἱφιγένεια ἐν Αὐλίδι», ἀνέθηκε δὲ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκδόσεως εἰς τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν καθηγητῶν κ.κ. Ἰω. Σταματάκου, Δ. Ζακυθινοῦ καὶ Γ. Θ. Ζώρα.

Τὴν 15ην Μαΐου ἐ.ἔ. ὁ ἀντικαθιστῶν τὸν εἰς Ρουμανίαν ἀπόντα κοσμήτορα, κ. Δ. Α. Ζακυθινός, ἐδεξιώθη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου, καθηγητᾶς, ὕφηγῆτάς καὶ βοηθοὺς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βελιγραδίου προσφωνήσας αὐτοὺς καταλλήλως. Εἰς τὴν δεξιῶσιν παρέστη καὶ ὁ κ. πρύτανις, ὡς καὶ καθηγηταὶ τῆς σχολῆς.

Τὴν 28ην Μαΐου ἐ.ἔ. ἐγένετο ἐπίσκεψις καθηγητῶν καὶ τελειοφοίτων τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ἐν τῇ μικρᾷ αἰθούσῃ τῆς σχολῆς τοὺς ξένους προσεφώνησεν ὁ κοσμήτωρ κ. Γ. Κουρμούλης καὶ ὁ ἀντιπρύτανις κ. Σπ. Μαρινάτος. Ἀπήντησε δὲ εὐχαριστῶν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Α. Πολίτης.

Τὴν 21ην Ἀπριλίου ὠργανώθη ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἐτήσιον γεῦμα ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, εἰς τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς τῶν καθηγητῶν καὶ ὕφηγῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, παρεκάθησαν καὶ οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀναγορευθέντες ἐπίτιμοι διδάκτορες κ.κ. De Waele καὶ Thiele. Τὸ γεῦμα ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητὴς κ. Γ. Μαριδάκης.

Τὸ θέμα τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας ἀπασχόλησεν ἐπὶ μακρὰς συνεδρίας τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν¹, ἥτις κατὰ τὴν συνε-

1. Βλ. Ἑπιστημονικὴ Ἐπετηρίδα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τόμ. Η', 1956-1957, σελ. 543.

δριαν τῆς 19ης Νοεμβρίου 1957 ἀπεφάσισε νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὸ κατωτέρω Ὑπόμνημα, περιέχον τὰ βασικὰ πορίσματα τῶν ἐν ταῖς συνεδρίασις αὐτῆς διεξαχθεῖσων συζητήσεων :

« Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν συνεζήτησεν εἰς μακρὰν σειρὰν συνεδριῶν τὸ πρόβλημα τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας, κατέληξε δὲ εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ διατυπώσῃ ἐν ὑπομνήματι τὰς ἐξῆς βασικὰς ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ θέματος, ἐπιφυλασσομένη νὰ ἐπανασυζητήσῃ τὸ ὅλον ζήτημα, εὐθὺς ὡς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θέσῃ, καθ' ὃ ἐδήλωσε πρὸς τὴν Σύγκλητον, ὑπ' ὅψιν τοῦ Πανεπιστημίου τὰ συμπεράσματα τῶν ἐν ἐξελίξει συζητήσεων.

Α'. Ὁργάνωσις Παιδείας - Τύποι Σχολείων. Τὰ παρέχοντα τὴν βασικὴν Παιδείαν τοῦ Ἑθνικοῦ σχολεῖα πρέπει νὰ εἶναι σχολεῖα γενικῆς μορφώσεως, διδάσκοντα ἐξελικτικῶς τὴν ἐθνικὴν ἀγωγὴν, ἥτις θεμελιούται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Παιδείας εἶναι ἡ ἐπάλληλος θεμελιώσις τριῶν κύκλων σχολείων γενικῆς μορφώσεως, ἥτοι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, τοῦ Μεσαίου Σχολείου, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ καταργηθέντα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, καὶ τοῦ κλασσικοῦ Γυμνασίου, διαιρουμένου εἰς Φιλολογικὸν καὶ Φυσικομαθηματικόν.

Ἡ πολιτεία, ἐκτιμῶσα τὰς ἐκασταχοῦ τῆς Χώρας κρατούσας συνθήκας καὶ τὰς γενικωτέρας ἀνάγκας τοῦ Ἑθνικοῦ εἰς τοὺς διαφόρους ἐπαγγελματικούς καὶ τεχνικούς τομεῖς, δύναται νὰ ἰδρύσῃ σχολεῖα ἐπαγγελματικοῦ καὶ τεχνικοῦ τύπου, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ φοιτῶσιν ἐπὶ χρόνον καθοριζόμενον οἱ ἀποφοῖτοι τοῦ Μεσαίου Σχολείου. Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦτο μόνον δύναται νὰ εἴπῃ διὰ τὸν τύπον αὐτὸν τῶν Σχολείων, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ παρέχεται καὶ εἰς αὐτὰ ἱκανὸν ποσοστὸν ἀνθρωπιστικῆς μορφώσεως καὶ νὰ καλλιεργῇται ἡ γλωσσικὴ ἀγωγή τῶν τροφίμων τῶν.

Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Σχολείων Γενικῆς Μορφώσεως ἡ Σχολὴ κρίνει ἀναγκαῖον νὰ τηρηθῶσιν αἱ ἐξῆς βασικαὶ κατευθυντήριοι γραμμαῖαι :

1. Δημοτικὸν Σχολεῖον. Διατήρησις τοῦ ἐξισταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἀναγκαιότης τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος περὶ ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἑκπαίδευσιν πάντων τῶν Ἑλληνοπαίδων. Κατὰ τὸ δυνατόν ἐπέκτασις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου εἰς κύκλους πρακτικῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ τεχνικῆς μορφώσεως λογικῆς διαρκείας, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῶν διαφόρων περιοχῶν τῆς Χώρας (Ἐπιμορφωτικὸν Δημοτικὸν Σχολεῖον).

Κυρία ἀποστολὴ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου εἶναι ἡ παραλλήλως πρὸς τὴν παροχὴν στοιχειωδῶν γενικῶν γνώσεων συστηματικῆς γλωσσικῆς ἀγωγῆς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ μαθηταὶ νὰ μεταβαίνωσι σταδιακῶς ἀπὸ τῆς χρήσεως τῆς

μητρικῆς γλώσσης εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ἀπλουστερας μορφῆς τῆς καθαρευούσης. Ἡ ἐμπέδωσις γραμματικῆς συνειδήσεως ὁλοκληροῦται εἰς τὰς δύο τελευταίας τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ἔνθα πρέπει νὰ διδάσκηται ἀποκλειστικῶς ἡ γραμματικὴ τῆς ἀπλῆς καθαρευούσης. Διδασκαλία δύο γραμματικῶν τῆς αὐτῆς γλώσσης εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν κρίνεται ἐπιστημονικῶς ἀπαράδεκτος, παιδαγωγικῶς δὲ καταστρεπτικὴ ὡς ὁδηγοῦσα εἰς πλήρη πνευματικὴν σύγχυσιν καὶ διαφθορὰν τοῦ γλωσσικοῦ αἰσθήματος. Ἡ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀναγνώρισις καὶ ὑπόδειξις μορφολογικῶν καὶ φωνητικῶν ἀποκλίσεων τοῦ δημοτικοῦ λόγου ἐπιβάλλεται καὶ δύναται νὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος, ἄνευ βλάβης τοῦ διὰ τοῦ γραμματικοῦ συστήματος ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

Ἡ γλωσσικὴ μορφή τῶν ἀναγνωστικῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου πρέπει νὰ στοιχῇ πρὸς τὸν ὑπὸ τῆς γλωσσικῆς ἀγωγῆς ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Κατὰ ταῦτα τὰ κείμενα τῶν ἀναγνωστικῶν περιέχουσιν ἀναλόγως τῶν τάξεων, τῆς μὲν Πρώτης καὶ Δευτέρας γλῶσσαν τῆς οἰκογενείας (Κοινὴν Δημοτικὴν), τῆς δὲ Τρίτης καὶ Τετάρτης γλῶσσαν τῆς ζωῆς (Μεικτὴν), τῆς δὲ Πέμπτης καὶ Ἑκτῆς Καθαρεύουσαν. Παραλλήλως τὰ ἀναγνωστικά ὅλων τῶν τάξεων περιλαμβάνουσι δι' εἰδικoὺς παιδαγωγικοὺς σκοποὺς περὶ καὶ ἑμμετρα κείμενα τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας.

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ ὑποδεικνύει τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἀμέσου προαγωγῆς 1000 τοῦλάχιστον μονοταξίων Δημοτικῶν Σχολείων εἰς διττάξια, προοδευτικῶς δὲ καὶ ἐντὸς τετραετίας τὴν προαγωγὴν ἐτέρων 1000, ἵνα περιορισθῇ εἰς τὸ ἥμισυ ὁ σημερινὸς ἀριθμὸς τῶν μονοταξίων Σχολείων. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου θὰ βελτιωθῇ σημαντικῶς καὶ θὰ ἀνυψωθῇ ἡ στάθμη τῆς Δημοτικῆς Παιδείας.

2. Γυμνασιακὴ παιδεία. Ἡ Σχολὴ χαίρει, διότι πολλαχόθεν ἀναγνωρίζεται σήμερον ἡ ἀναγκαιότης τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τοὺς δύο κύκλους τῆς Γυμνασιακῆς Παιδείας, ἣν ἀπὸ μακροῦ ὑποδεικνύει καὶ ὑποστηρίζει.

Ἡ ὑπὸ συγχρονισμένον τύπον ἀναβίωσις τοῦ ἀστόχως καταργηθέντος Ἑλληνικοῦ Σχολείου εἶναι σήμερον κοινὸν αἶτημα. Ἡ διχοτόμησις τῆς Γυμνασιακῆς Παιδείας εἰς δύο κύκλους θὰ παράσχῃ ἀνθρωπιστικὴν μόρφωσιν εἰς μέγα πλῆθος μαθητῶν, οἵτινες δὲν προορίζονται δι' ἀνωτέρας Γυμνασιακὰς σπουδὰς, καὶ θὰ ἐφοδιάσῃ τούτους μὲ γνώσεις καὶ προσόντα ἐπαρκῆ, διὰ νὰ προχωρήσωσιν εἰς μεσαίας τεχνικὰς Σχολὰς ἢ ἀπορροφηθῶσιν εἰς ἐπαγγέλματα καὶ θέσεις ἀναλόγους πρὸς τὴν μόρφωσίν των.

Ἡ Σχολὴ ἐμμένει εἰς τὰς καὶ ἄλλοτε ὑποστηρικθείσας ὑπ' αὐτῆς θεμελιώδεις ἀρχάς, αἵτινες πρέπει νὰ πρυτανεύσωσι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκ νέου διχοτομήσεως τῆς Μέσης Παιδείας, διότι φρονεῖ ὅτι τυχὸν παρέκκλισις ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων δὲν θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου. Εἶναι δὲ αὗται αἱ ἑξῆς:

1) Ἡ διάρκεια σπουδῶν τῶν δύο Γυμνασιακῶν κύκλων πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ἐπταετής, ἥτοι τριετής διὰ τὸ Μεσαῖον Σχολεῖον καὶ τετραετής διὰ τὸ ἀνώτερον Γυμνάσιον. Τὸ ὑπὸ τινων ὑποστηριζόμενον ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς τρία ἔτη φοιτήσεως ὁ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου Γυμνασίου ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς προσκρούει εἰς τὰ δεδομένα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας. Δύο πάλιν ἔτη διδασκαλίας εἶναι ὅλως ἀνεπαρκῆ διὰ τὸ κατώτερον Γυμνάσιον, μὴ ἐπιτυγχανομένης οὐδὲ στοιχειώδους ἔστω καταρτίσεως τῶν μὴ προοριζομένων δι' ἀνωτέρας Γυμνασιακὰς σπουδὰς. Τέσσαρα τέλος ἔτη διὰ τὸ κατώτερον καὶ δύο ἔτη διὰ τὸ ἀνώτερον Γυμνάσιον θὰ ἐσῆμαινον ἐκμηδενισμόν τοῦ ἀνωτέρου Γυμνασίου, μὲ ἄμεσα ἐπακόλουθα πρῶτον τὴν ἀδυναμίαν καλλιτεργείας ὑγιοῦς ἐπιστήμης ἐν ταῖς ἀνωτάταις Σχολαῖς καὶ δεύτερον τὴν μὴ ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῶν ξένων τῶν ἀπολυτηρίων τῶν Γυμνασίων μας ὡς ἰσοτίμων πρὸς τὰ ἰδικά των.

2) Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κύκλους τῆς Μέσης Παιδείας θὰ παρέχεται γενικὴ μόρφωσις ἀνθρωπιστικοῦ χαρακτῆρος, ἀποκλειομένης πάσης νοθείας διὰ προσθήκης ἐπαγγελματικῶν ἢ τεχνικῶν μαθημάτων. Τὸ κράτος δύναται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἰδρῇ ἐπαγγελματικὰς καὶ τεχνικὰς σχολὰς, ἀλλὰ ταύτας ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τῶν Σχολείων Γενικῆς Μορφώσεως.

3) Ἡ διδασκαλία τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων θὰ γίνεται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κύκλους ἐκ τοῦ πρωτοτύπου καὶ μόνον. Εἶναι κοινῶς ἀποδεκτὸν ὅτι καὶ ἀρίστη μετάφρασις, δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν διὰ τῆς διδασκαλίας ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου ἐπιδιωκόμενον σκοπόν.

4) Ἡ διδασκαλία τῶν Λατινικῶν πρέπει νὰ ἀρχίῃ ἀπὸ τῆς τρίτης τάξεως τοῦ Μεσαίου Σχολείου. Οὕτως οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Μεσαίου Σχολείου θὰ ἔχωσι στοιχειώδη γνῶσιν τῆς Λατινικῆς γλώσσης, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῶν πλείστων τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν.

5) Ἡ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς Γυμνασιακοὺς κύκλους εἰσαγωγή θὰ γίνεται κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων. Εἰς τὸ Μεσαῖον Σχολεῖον θὰ προσέρχωνται οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν τῆς Πέμπτης τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

3. *Ἀνωτάτη Παιδεία.* Τὸ θέμα τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας δὲν δύναται ἢ Σχολὴ νὰ περιλάβῃ ἐνταῦθα, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ θεμελιωδέστατον ζήτημα, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐκτεθῇ ἐν καιρῷ, εἴτε τοῦτο ζητηθῇ εἴτε καὶ οὐχί. Τοῦτο ἄλλως πράττει διαρκῶς ἡ Σχολὴ διὰ τῶν κατὰ καιροὺς ὑποδείξεων αὐτῆς πρὸς τὴν ἀρμοδίαν προϋσταμένην ἀρχήν. Ἀρκεῖ νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα, ὅτι ἀκριβῶς ἡ ὁργάνωσις τῆς Μέσης Παιδείας εἶναι τὸ βασικώτερον τῶν αἰτημάτων διὰ τὴν ἐνυρθμον λειτουργίαν καὶ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἄν σήμερον δυσχεραίνεται τὸ ἔργον του, ἂν ἐν αὐτῷ διδάσκωνται μαθήσεις, αἰτίνας ἔπρεπε νὰ ἔχουν περατωθῇ ἐντὸς τῶν Γυμνασίων, ἂν ὑπάρχῃ πληθώρα φοιτητῶν μὴ δυναμένων νὰ φοιτήσωσι καὶ νὰ διδαχθῶσι κανονικῶς, ἂν ὑπάρ-

χουν σειραὶ ἀνεξαντλήτων ἐξεταστικῶν περιόδων, διὰ τὰς ὁποίας οἱ καθηγηταὶ καταναλίσκουσι τὸν πολύτιμον χρόνον τῆς δημιουργικῆς ἐργασίας, πάντα ταῦτα βαρύνουσιν οὐχὶ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἡ ἐπιθυμία τῆς Σχολῆς εἶναι νὰ δημιουργηθῶσιν αἱ προϋποθέσεις, ὥστε νὰ διδάσκηται ὀλιγώτερον ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις καὶ περισσότερον ἐπιστήμη, ἔρευνα καὶ αὐτενέργεια. Τοῦτων ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι καὶ τὸ ὑψηλὸν ἐπιστημονικὸν ἥθος. Σήμερον διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι εὗρισκονται βυθισμένοι εἰς ἀτέρμονα ἐργασίαν διορθώσεως γυμνασιακῶν ἑλλείψεων, ἵνα καταστῇ ἐφικτὴ ἡ κατάρτισις τῶν αὐριανῶν καθηγητῶν τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας, ὅπως καὶ ὅσον εἶναι καὶ τοῦτο δυνατόν.

Β'. Γλῶσσα τῆς Παιδείας. Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ πιστεύει εἰς τε τὴν λογίαν καὶ τὴν δημοτικὴν παράδοσιν τοῦ Ἑθνους, ἐκ τῶν κόλπων τῆς δὲ προῆλθεν ἡ ἐπιστημονικὴ θεμελίωσις καὶ ἔρευνα τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου. Ὅθεν αἱ περὶ τῆς γλώσσης τῆς παιδείας ἀντιλήψεις τῆς προέρχονται ἐξ ἐπιστημονικῶν δεδομένων καὶ ἐκ τῆς διαμεμορφωμένης ἀναγκαιότητος καὶ πραγματικότητος περὶ τὴν ἔκφρασιν τοῦ πολυμόρφου ἐθνικοῦ βίου.

Οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων πρέπει νὰ καταστῶσιν ἱκανοὶ γλωσσικῶς, ἵνα τὸ μὲν ἀντλῶσι γνώσεις ἐκ τῆς παραδεδομένης ἐθνικῆς γραμματείας καὶ τῆς καθόλου σοφίας τῶν προγενεστέρων γενεῶν, τὸ δὲ κατορθώσωσι νὰ ἐκφράζωνται κατὰ τὸν τρόπον τῶν προηγμένων πνευματικῶς Τάξεων τοῦ Ἑθνους. Πρὸς τοῦτο ἐπιβάλλεται :

α) Νὰ ἀσκηθῶσι συστηματικῶς οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν ἐκμάθησιν καὶ χρῆσιν τῆς καθαρευούσης γλώσσης ὡς τοῦ κατ' ἐξοχὴν ὄργανου, δι' οὗ ἐκφράζονται αἱ σημαντικώτεραι ἐκδηλώσεις τοῦ ἐθνικοῦ βίου. Ἡ καθαρεύουσα, ἔχουσα πάγιον μορφολογικὸν τύπον καὶ παγίαν φωνητικὴν, εἶναι ὁ τύπος γλώσσης, ἐφ' οὗ δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑγιὲς γραμματικὴ διδασκαλία.

β) Νὰ οἰκειωθῶσι τὴν ἔκφρασιν τῆς νεοελληνικῆς ἐθνικῆς λογοτεχνίας, διδασκόμενοι τὰς σημαντικώτερας ἐκδηλώσεις αὐτῆς ἐκ λογοτεχνικῶν κειμένων ἱκανὸν νὰ φρονηματούσωσι διὰ τοῦ περιεχομένου των καὶ νὰ προαγάγῃσι τὰς καλλιλογικὰς τῶν ἱκανότητας.

Ἐνταῦθεν προκύπτει ὅτι α) γλῶσσα τῆς Παιδείας, ἐφ' ἧς ἀσκεῖται ἡ γλωσσικὴ ἀγωγή, πρέπει νὰ εἶναι ἡ καθαρεύουσα. Ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοῦ τύπου τῆς ὁδηγεῖ εἰς γραμματικὴν, ὀρθογραφικὴν, συντακτικὴν καὶ περαιτέρω εἰς πνευματικὴν σύγχυσιν, εἰς ὀλέθρια δηλ. διὰ τὸν διδασκόμενον ἀποτελέσματα. Εἰς καθαρεύουσαν γλῶσσαν πρέπει νὰ εἶναι συντεταγμένα τὰ ἐν χρήσει διδακτικὰ βιβλία ὑποχρεωτικὰ καὶ βοηθητικὰ πάντων τῶν μαθημάτων. β) Εἰδικῶς εἰς τὰ ἀναγνωστικὰ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων καὶ τὰ Νεοελληνικὰ Ἀναγνώσματα τῶν Γυμνασίων πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύηται ὁ δημο-

τικός λόγος δι' ἐκλεκτῶν τεμαχίων πεζῶν καὶ ἑμμέτρων τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας.

Ἐν αὐτοῖς θὰ ἐθίζηται ὁ μαθητὴς εἰς τὴν λογοτεχνικὴν χρῆσιν τῆς δημοτικῆς, εἰς δὲ τὰς δύο τελευταίας τάξεις τοῦ Γυμνασίου θὰ εἰσάγηται καὶ εἰς τὴν ἱστορικὴν ἑρμηνείαν τῶν γραμματικῶν φαινομένων τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου.

Ἐκφράζει τέλος ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τὴν εὐχὴν, ἵνα ἡ Ἀκαδημία, ὡς Νόμφ ἀρμόδιον ἀνώτατον πνευματικὸν ἴδρυμα, ἐπιληφθῇ γενικῶς τοῦ θέματος τῆς ὀρθογραφίας, ὑποδεικνύουσα τὴν ὁρθὴν γραφὴν τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου πρὸς πάντας τοὺς γράφοντας Ἕλληνας. Μόνον οὕτω θὰ καταστή ἴσως δυνατόν νὰ ἀπαλλαγῇ τὸ Ἕθνος ἀπὸ τοῦ ὀρθογραφικοῦ χάους εἰς τὸ ὁποῖον περιήχθη κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας.

Γ'. Γενικαὶ ὑποδείξεις. 1) Νὰ κηρυχθῇ ὡς ἀπαράδεκτον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Παιδείαν τὸ ἀξίωμα τῆς ἥσσονος προσπάθειας καὶ τοῦτο προκειμένου περὶ διδασκόντων τε καὶ διδασκομένων. Ἀληθὴς παιδεία ἐπιτυγχάνεται δι' ἀδιακόπου προσπάθειας, διὰ « πόνου πολλοῦ καὶ χρόνου μακροῦ ».

2) Νὰ καταργηθῶσιν αἱ πάσης μορφῆς ἰσχύουσαι βλαπτικαὶ τῆς ἀπροσκόπου λειτουργίας τῆς Παιδείας χαριστικαὶ διατάξεις.

3) Νὰ θεσπισθῶσιν αὐστηραὶ κυρώσεις διὰ τοὺς ἐπιλήσμονας τῆς ἀποστολῆς των ἐκπαιδευτικὸν καὶ τιμητικὰ διακρίσεις διὰ τοὺς διακρινομένους ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων των.

4) Νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ζήτημα τῶν διοικήσεων τῶν ἀνωτέρων Γυμνασίων. Δὲν εἶναι ὠφέλιμον νὰ διευθύνωσι τὰ Γυμνάσια Φιλολογικοῦ τύπου Γυμνασίστῃς μὴ φιλόλογοι. Αὐτὸς οὗτος ὁ τύπος καὶ ὁ προορισμὸς των ἐπιβάλλει τὴν διοίκησίν των ὑπὸ διακεκριμένης φιλολογικῆς προσωπικότητος, μόνης ἐν τῷ Γυμνασίῳ δυνάμεως ἱκανῆς νὰ συντονίσῃ τὴν ἐργασίαν πρὸς πραγμάτων τῆς ἐπιδιωκομένης ἀνθρωπιστικῆς μορφώσεως.

5) Νὰ ἀντιμετωπισθῇ ριζικῶς τὸ ζήτημα τῆς ποιότητος τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ περιεχομένου τῶν βιβλίων τῶν Σχολείων καὶ δὴ καί :

α) Νὰ συγκρίνωνται καὶ ἐκδίδωνται πλεονα τοῦ ἐνὸς διδακτικὰ βιβλία, νὰ ἀπαγορευθῇ δὲ ὁ συμφυρμὸς τῆς ὕλης δύο ἢ τριῶν ἐγκεκριμένων βιβλίων εἰς ἓν. Οὕτως ἡ ἐπιλογή τοῦ ἀρίστου ἐκ τῶν ἐγκεκριμένων θὰ ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν τῶν διδασκόντων.

β) Τὰ πάσης φύσεως ὑποχρεωτικὰ διδακτικὰ βιβλία ἀπὸ τῆς πρώτης τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ μέχρι τῶν τελους νὰ συντάσσωνται εἰς τὴν κρατοῦσαν ἐν χρήσει ἱστορικὴν ὀρθογραφίαν. Οἱ συγγραφεῖς βοηθητικῶν διδακτικῶν βιβλίων νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ προσαρμόζωσι τὴν ὀρθογραφίαν τῶν βιβλίων των πρὸς τὴν τῶν ἐγκεκριμένων ἀναγνωστικῶν.

γ) Ἡ Σχολὴ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ὅπως, πρὸς ἐπιβοήθησιν τῆς ἐν τῷ

σχολείῳ συντελουμένης ἐργασίας, τὰ πάσης φύσεως κυκλοφορούμενα ἐξωσχολικά παιδικὰ βιβλία, προσαρμόζωσι τὴν ὀρθογραφίαν των πρὸς τὴν ἐν τῷ σχολείῳ διδασκομένην.

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν Ἑλλάδα προσενεχθείσας ὑπηρεσίας, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως, ὅπως ἀναγορεύσῃ ἐπιτίμους διδάκτορας αὐτῆς τοὺς καθηγητὰς Παῦλον Lemerle, Ροδόλφον Guiland, Ἰωάννην Chadwick, Ἰωσήφ Φερδινάνδον De Waele καὶ Γουλιέλμον Thiele. Ἡ σχετικὴ ἀνακοίνωσις ἐγένετο κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου 1958 ὑπὸ τοῦ κοσμητορὸς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ὅστις, μετὰ βραχείαν εἰσήγησιν τοῦ Πρυτάνεως, εἶπε τὰ ἑξῆς :

« Ὡς ἤδη ἀνήγγειλεν ὁ κ. Πρύτανις, ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ἵνα κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τιμήσῃ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς, δι' ἀπονομῆς τοῦ τίτλου τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορος, πέντε ἐπιφανεῖς προσωπικότητας τοῦ ἐξωτερικοῦ, αἵτινες τῇ εἰσηγήσει τῶν ἐιδικῶν Καθηγητῶν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς φιλολογικῆς ἐπιστήμης ἐκρίθησαν ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς ὅτι καὶ διὰ τῆς ἐπιστήμης αὐτῶν προάγουσιν ἐξόχως ἐν τῇ ξένῃ τὰ ἑλληνικά γράμματα καὶ διὰ τῆς καθόλου δράσεως αὐτῶν ἀπεδείχθησαν ἔνθερμοι φίλοι καὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ὅθεν περὶ τούτων προκειμένου ἰσχύουσι κατὰ πάντα τὰ ἐν ἄρθρῳ 214 τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ὁριζόμενα καθ' ἃ « τιμῆς ἕνεκα ἀπονέμονται διδακτορικὰ διπλώματα εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπιστήμαις, τοῖς γράμμασιν ἢ ταῖς τέχναις ἐξόχως διαπρέποντας ἢ πολυτίμους τῷ Ἐθνει ἢ τῷ Πανεπιστημίῳ παρασχόντας ὑπηρεσίας Ἑλλήνας ἢ μὴ μετ' ἡτιολογημένην πρότασιν ».

Οἱ οὕτως ἐξόχως τιμώμενοι ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διαπρεπεῖς ξένοι ἐπιστήμονες θὰ προσέλθωσιν ἐν καιρῷ διὰ τὴν ἐπίσημον εἰς αὐτοὺς ἀπονομὴν τοῦ τιμητικοῦ διπλώματος, ὅτε καὶ οἱ εἰδικοὶ κατὰ κλάδους Καθηγηταὶ θὰ εἴπωσι τὸν εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν πρέποντα δημόσιον ἔπαινον.

Ἀναγγέλλων σήμερον ὡς Κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περιορίζομαι, ἵνα διὰ βραχυτάτων χαρακτηρίσω τοὺς τιμώμενους ἄνδρας.

Ὁ τίτλος τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορος ἀπονέμεται εἰς δύο Γάλλους ἐπιφανεῖς βυζαντινολόγους, ἥτοι εἰς τὸν κ. Paul Lemerle, Καθηγητὴν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Φιλολογικῶν καὶ Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν παρὰ τῇ Σορβόνῃ καὶ τὸν κ. Ροδόλφον Guiland, Καθηγητὴν ἐπίσης ἀπὸ μακροῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας καὶ Φιλολογίας ἐν τῷ αὐτῷ Πανεπιστημίῳ.

Ὁ κ. Paul Lemerle ἔχει συνδέσει ἀρρήκτως τὸν βίον καὶ τὴν ἐπιστη-

μονικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν Βυζάντιον, ἔχει δημοσιεύσει μακρὰν σειρὰν ἔργων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἔρευναν τῶν πηγῶν τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας καὶ τῶν μεγάλων αὐτῆς προβλημάτων, ἔχει δὲ ἰδρῦσει καὶ διευθύνει τὴν Βυζαντινὴν Βιβλιοθήκην «*Bibliothèque Byzantine*», σειρὰν ἐκδόσεων ἐν ἧ δημοσιεύονται βυζαντινὰ κείμενα, συνθετικαὶ ἐργασίαι καὶ γενικὰ κατατοπιστικὰ ἐγχειρίδια. Ὁ Καθηγητὴς Lemerle εἶναι ἐπίσης γνωστὸς θερμὸς φιλέλλην ἐκδηλῶν εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα φιλικὰ αὐτοῦ φρονήματα.

Ὁ ἕτερος τῶν τιμωμένων Γάλλων ἐπιστημόνων Καθηγητὴς κ. P. Guillan, διάδοχος καὶ συνεχιστὴς ἐν Σορβὼν τῷ ἔργῳ τοῦ πολλοῦ Charles Diehl, τιμᾷ ἐπίσης καὶ προάγει ἐξόχως τὰς βυζαντινὰς σπουδὰς δημοσιεύων πλῆθος μελετῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν δημόσιον βυζαντινὸν βίον καὶ τὰ κτίσματα τῆς βασιλευσούσης. Πολλοὶ τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ διατριβῶν ἔχουσι δημοσιευθῆ εἰς διαφόρους τόμους τῆς Ἑπετηρίδος τῆς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, πρὸς ἣν εἵλκυσεν αὐτὸν συνεργάτην ἡ φιλία, ἥτις ἦν ὡς τὸν τιμώμενον καὶ τὸν ἀείμνηστον καθηγητὴν τοῦ βίου τῶν Βυζαντινῶν Φαίδωνα Κουκουλέν. Ὁ Καθηγητὴς Guiland παρακολουθεῖ καὶ κρίνει διὰ τῆς *Revue des études Grecques* καὶ τοῦ περιοδικοῦ *Byzantinoslavica* πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν βιβλιογραφίαν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὸν μεσαιωνικὸν Ἑλληνισμόν. Ἐπίσης οὗτος διαπνέεται ὑπὸ εἰλικρινῶν φιλελληνικῶν αἰσθημάτων καὶ μετ' ἀληθοῦς ἀγαλλιᾶσεως ὑποδέχεται ἐκάστοτε τὰς ἐργασίας τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων.

Τρίτος τιμώμενος εἶναι ὁ Ἄγγλος φιλόλογος John Chadwick. Ὅτε ὁ νεαρὸς ἀρχιτέκτων Μιχαὴλ Ventris ὑπεσιῆλθε διὰ τῆς ἀποκρυπτογραφικῆς μεθόδου του εἰς τὸ μυστικὸν τῆς Κρητομυκηναϊκῆς Σφιγγός, ἤρχισε νὰ προσκρούῃ εἰς τὰ προκύπτοντα ἀποτελέσματα. Διεφαίνετο μία ἀρχαϊκωτάτη Ἑλληνικὴ διάλεκτος πολλοὺς αἰῶνας προγενεστέρα τῆς γλώσσης τοῦ Ὁμήρου. Ὁ πολὺς John Myres τῆς Ὁξφόρδης, ὁ συνεργάτης καὶ διάδοχος τοῦ Evans εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν *Scripta Minoa*, συνέστησεν εἰς τὸν Ventris ἀντὶ παντὸς ἄλλου φιλόλογου τὸν ὡσαύτως νεαρὸν John Chadwick, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Cambridge.

Ὁ Chadwick ἀνέλαβεν ὅλον τὸν φόντον τῆς φιλογικῆς-γλωσσολογικῆς ἐργασίας, ἀποδειχθεὶς δεξιότατος ἐργάτης τῆς ἐπιστήμης. Ἐταξίδευσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐξέμαθε τὴν Νέαν Ἑλληνικὴν, ἣν καὶ χειρίζεται εἰς τὰς ἐπιστολάς του, ἐνεβάθυνεν εἰς τὸν χαρακτῆρα τῆς «*Ἀχαικῆς ἢ Ἀρχαδοκυπριακῆς διαλέκτου*» τῶν πινακίδων καὶ ἐπετέλεσεν οὕτω μέγα ἔργον. Δικαίως ἡ ἀνάγνωσις τῆς Μυκηναϊκῆς γραφῆς ἀναφέρεται ἔκτοτε ὡς δίδυμον ἔργον τῶν Ventris-Chadwick.

Τέταρτος τιμώμενος εἶναι ὁ Ὁλλανδὸς κ. Joseph Ferdinand De Waele, Καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς Ἱστορίας

καὶ Ἀρχαιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Nijmegen τῆς Ὀλλανδίας.

Τὸ πολὺπλευρον καὶ πολλοῦ λόγου ἄξιον ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ ἀναφέρεται εἰς ποικίλα προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας, τῆς ὁποίας εἶναι ἐξαίρετος ἐρμηνευτὴς καὶ διδάσκαλος ἔν τε τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τοῖς ἀρχαιολογικοῖς χώροις. Σειράν μαθημάτων τοῦ ἤκουσαν μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος καὶ ὠφελείας καὶ οἱ φοιτηταὶ τῆς ἡμετέρας Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κατὰ τὴν πρόσφατον μετάκλησίν του ὡς φιλοξενουμένου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἡμῶν.

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ πρὸς τῷ ἐπιστημονικῷ ἔργῳ ἠθέλησε διὰ τοῦ τίτλου τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος νὰ τιμήσῃ καὶ τὸν ἄγνόν φιλελληνισμὸν τοῦ κ. De Waele, τὸν ἐν πλατωνικῇ ἐννοίᾳ ἔρωτα αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα, τῆς ψυχῆς τῆς ὁποίας εἶναι εἰς τὴν πατρίδα του καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην ἐνθεὸς ὑποφύτης καὶ χρησμοδός, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐν Βελγίῳ καὶ Ὀλλανδίᾳ Ἑλλήνων τοῦτ' αὐτὸ κατὰ τὴν ἀρχαίαν λέξιν «*πρόξενος*».

Ὁ πέμπτος τιμώμεμος ξένος ἐπιστήμων θεραπεύει καὶ προάγει τὰ ἑλληνικὰ γράμματα εἰς τὴν πέραν τοῦ Ὁκεανοῦ εὐρυσκομένην φήλην Ἀργεντινὴν Δημοκρατίαν. Εἶναι ὁ κ. Guillermo Thiele, Καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ Φιλοσοφίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον La Plata τῆς Ἀργεντινῆς. Ὁ κ. Thiele εἶναι ἐγκρατέστατος τῆς κλασσικῆς Φιλολογίας, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ πλήθους τῶν δημοσιευθέντων ἔργων του, ἀναφερομένων εἰς ποικίλα θέματα τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς γραμματείας.

Ἰδιαιτέρως ἡ περὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἐπίδοσις αὐτοῦ κέντρον ἔχει τὴν ποίησιν, τὴν ἐπικὴν, τὴν λυρικὴν καὶ τὴν δραματικὴν, ἥς ἀμφοτέρω τὰ εἶδη τὴν τε τραγωδίαν καὶ τὴν κωμωδίαν μετ' ἴσου ζήλου ἐξετάζει. Περισσότερον ἐγκύπτει εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐπικῆς ποιήσεως, μάλιστα δὲ τῆς ὁμηρικῆς καὶ εἰς τὴν τῆς κωμωδίας τῆς τε ἀρχαίας καὶ τῆς μέσης καὶ νεωτέρας.

Ὁ κ. Thiele ἐθεμελίωσε τὴν πρὸς τὰ κλασσικὰ γράμματα ἀγάπην του εἰς συστηματικὴν μελέτην ἀπὸ τῶν ἐγκυκλίων ἔτι σπουδῶν αὐτοῦ, φοιτήσας εἰς ἀνθρωπιστικὰ Σχολεῖα τῆς Γερμανίας.

Εἰς τὴν χώραν, ἐν ᾗ δοῦν καὶ ἐξέχει, ἐκδηλοῦ μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του πρὸς τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα, ἥς τὴν πνευματικὴν κίνησιν μεταλαμπαδεύει εἰς τὴν χώραν του. Διὰ τὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματα αὐτοῦ ἔχει ἤδη τιμηθῇ δι' ἀνωτέρου Ἑλληνικοῦ παρασήμου.

Τοιαύτη ἐν ἄδραϊς γραμμαῖς ἡ σκιαγραφία τῶν ἐπιφανῶν ξένων ἐπιστημονικῶν προσωπικοτήτων, τὰς ὁποίας ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἠθέλησεν ἐξόχως νὰ τιμήσῃ δι' ἀπονομῆς τοῦ τίτλου τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορος.

Εἰμαι εὐτυχής, διότι ὡς Κοσμήτωρ αὐτῆς ἔχω τὴν τιμὴν κατὰ τὸν σημε-

ρινὸν ἑορτασμὸν τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἐπετείου νὰ ἀναγγείλω ἐπισήμως τὴν ἀπόφασίν της».

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ τῆς κ. Ἑλένης Ἀναγνωστοπούλου ἀθλοθετηθέντος Γλωσσολογικοῦ βραβείου εἰς μνήμην Γεωργίου Χατζιδάκι προεκκηρύχθη ὁ κάτωθι διαγωνισμός:

«Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν προκηρύσσει διαγωνισμὸν πρὸς βράβεισιν τῆς καλυτέρας πραγματείας τῆς προαγούσης τὴν ἔρευναν τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀθλοθετηθέντα ὑπὸ τῆς κ. Ἑλένης Γ. Ἀναγνωστοπούλου εἰς μνήμην τοῦ αἰδίδιμου Καθηγητοῦ Γεωργίου Ν. Χατζιδάκι.

Τὸ βραβεῖον τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχ. ἑξ. χιλιάδας (6.000) περίπου, δύναιται δέ, κρινομένης τῆς σημασίας τῆς ἐπιστημονικῆς προσφορᾶς, ἢ νὰ ἀπονεμηθῇ ὁλόκληρον εἰς ἓνα συγγραφέα ἢ νὰ κατανεμηθῇ βραβευομένων κατ' ἀναλογίαν δύο. Αἱ πρὸς κρίσιν πραγματεῖαι ὑποβάλλονται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον (Γλωσσολογικὸν Σπουδαστήριον) χειρόγραφοι.

Προθεσμία ὑποβολῆς τῶν ἔργων ὀρίζεται ἡ 31η Δεκεμβρίου 1958.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6η Δεκεμβρίου 1957

Ὁ Πρύτανης

(Γ. Μαριδάκης)»